

Popilia japońska (*Popillia japonica* Newmann)

Szkodnik podlegający obowiązkowi zwalczania

Opis agrofaga i zasięg występowania

Popilia japońska to chrząszcz pochodzący z Azji, gdzie występuje w Japonii oraz na Dalekim Wschodzie Rosji. Gatunek zawleczony do Ameryki Północnej. Stał się groźnym szkodnikiem roślin w Stanach Zjednoczonych, znacznie groźniejszym, niż na obszarze swojego występowania naturalnego. W Europie do niedawna był znany tylko z Azorów (Portugalia), ale w 2014 r. jego występowanie zostało stwierdzone w północnych Włoszech.

Rośliny żywicielskie

Szkodnik jest gatunkiem wybitnie polifagicznym. Rozwija się na liściastych roślinach zielnych i drzewiastych (znany z występowania na ponad 300 gatunkach roślin).

Objawy występowania i szkodliwość

Samice składają jaja w ziemi, pojedynczo lub w grupach po kilka sztuk. Wybierają wilgotne obszary porośnięte trawami. Larwy całe życie przebywają w glebie, gdzie odżywiają się początkowo martwą materią organiczną, a następnie korzeniami roślin, często bardzo silnie uszkadzając rośliny. Na trawnikach, pastwiskach itp. objawia się to placowym żółknięciem i zasychaniem trawy, szczególnie dobrze widocznym latem, czy też w trakcie suszy. Duża ilość larw w glebie może przywabić ptaki, które rozdziobują żerowiska owadów. Larwy są budowy typowo pędrakowatej. W pełni wyrosnięte osiągają długość ok. 3 cm. Ich ciało jest mocno zgięte w płaszczyźnie grzbietobrzusznej, barwy białawej, z brązową głową i odnóżami. Przepoczwarczenie następuje w glebie. Postaci dorosłe występują na nadziemnych częściach roślin, którymi się odżywiają. Chrząszcze

szkieletują liście poprzez wyjadanie tkanki pomiędzy nerwami, pozostawiając samo unerwienie. Uszkodzone liście mogą brązowieć i opadać. Zjadają również płatki kwiatów i owoce, tworząc nieregularne, duże wyżerki. Żerują z reguły gromadnie, atakując roślinę od wierzchołka, a w miarę jej zjadania przesuwiają się ku dołowi. Substancje wydzielane przez uszkodzone rośliny przywabiają inne chrząszcze na miejsce żerowania. Dorosły owad jest w zarysie owalny, zmiennej wielkości – osiąga do 11 mm długości i 7 mm szerokości. Typowo, samica jest większa od samca. Głowa, tułów i odwłok są zabarwione metalicznie zielono, odnóża miedzianozielono, a pokrywy miedzianobrazowo. Na odwłoku wzdłuż każdej bocznej krawędzi pokryw występuje pięć pęczków białych włosków. Na ostatnim członie odwłoka, po stronie grzbietowej znajdują się dwie plamy z białych włosków.

Sposoby rozprzestrzeniania i przenikania

Szkodniki rozprzestrzeniają się naturalnie przez przeloty dorosłych chrząszczy. Gatunek rozwlekany również wraz z glebą, w której występują jego stadia przedimaginalne oraz z przesyłkami zasiedlonego materiału.

Zwalczanie

Zwalczanie polega na stosowaniu głównie zabiegów chemicznych, odławianiu owadów w pułapki i ich fizycznym niszczeniu.

Wymagania fitosanitarne

W Polsce szkodnik podlega obowiązkowi zwalczania.

Popilia japońska (*Popillia japonica* Newmann)

Szkodnik podlegający obowiązkowi zwalczania

Larwa (fot. UGA5343064, David Cappaert, Bugwood.org) i dorosły chrząszcz (fot. UGA2107006, David Cappaert, Bugwood.org) popilii japońskiej.

Żerujące dorosłe chrząszcze popilii japońskiej (fot. UGA5531666, Bruce Watt, University of Maine, Bugwood.org).

Ulotka nie jest przeznaczona do wykorzystania w celach komercyjnych.